

ŠPANĚLSKÝ JAZYK

SJMZD20C0T01

KOMENTOVANÁ ŘEŠENÍ ÚLOH 9. ČÁSTI DIDAKTICKÉHO TESTU

Přečtěte si článek o emotikonech v e-mailech. Na základě textu **vyberte** k úlohám **50–64** vždy jednu správnou odpověď **A–C**.

☺ **El cerebro reconoce emoticonos**¹ ☺

Un estudio publicado en la revista *Social Neuroscience Journal* aporta conclusiones muy interesantes. El estudio **(50) se centra** en los emoticonos que representan gestos humanos creados con caracteres en mensajes de texto. A pesar de que existen desde hace tan solo unas décadas ya **(51) se han vuelto** una parte fundamental de la comunicación virtual. Su uso es tan frecuente que el cerebro humano ahora reacciona ante ellos de la misma manera en que lo hace **(52) frente** a un rostro real.

(53) Sabiendo que el cerebro humano es extremadamente hábil reconociendo las caras, el investigador australiano Owen Churches, de la Escuela de Psicología de la Universidad de Adelaide, empezó a preguntarse cuál **(54) sería** la respuesta cerebral ante los emoticonos. La pregunta le surgió **(55) después de** recibir varios correos electrónicos de sus estudiantes. Le sorprendió ver que la mayoría de los emails **(56) terminaba** así :-).

En busca de una respuesta, invitó **(57) a** veinte personas a su laboratorio para participar en la investigación. Allí, con ayuda de aparatos de última generación midió la actividad cerebral de los participantes **(58) mientras** veían caras humanas, emoticonos y signos de puntuación en secuencias aleatorias². Descubrió que cuando los emoticonos **(59) aparecían** en su combinación típica, con el paréntesis a la derecha: :-), provocaban la misma respuesta en el cerebro **(60) que** las caras humanas. Sin embargo, cuando se escribían al revés, es **(61) decir**, con el paréntesis a la izquierda: (-:, la gente no reaccionaba de la misma manera. Las caras humanas, por el contrario, eran reconocidas incluso cuando se enseñaban al revés.

Churches concluye que los emoticonos son un nuevo lenguaje, y que para **(62) entenderlo**, hemos producido una nueva forma de actividad cerebral. No es algo natural, sino que se trata **(63) de** una respuesta neuronal creada culturalmente. Hay que recordar que todo esto nunca hubiera sido **(64) posible** antes de 1982, cuando otro experto, Scott Fahlman, de la Universidad de Carnegie Mellon, utilizó el emoticono de la „carita feliz“ por primera vez.

(www.muyinteresante.com, upraveno)

¹ emoticono: emotikon (text připomínající tvarem a sekupením znaků výraz tváře)

² en secuencias aleatorias: v náhodném sledu

Komentář k úlohám 50–64:

Úloha 50:

Dle kontextu je ve větě nutné doplnit sloveso *se centra*, které se používá pro vyjádření významu *zaměřovat se*.

Úloha 51:

Ve větě je nutné doplnit tvar předpřítomného času *se han vuelto*, který vyjadřuje děj, který se stal v blízké minulosti, ale má vazbu s přítomností, následky do přítomnosti: *Přestože (emotikony) existují teprve několik desetiletí, už se staly (stále to trvá) podstatnou součástí virtuální komunikace.*

Úloha 52:

Ve větě je nutné doplnit předložku *frente*, která je součástí ustálené předložkové vazby *frente a – před čím, při pohledu na, při střetu s, čelíce čemu*.

Úloha 53:

Ve větě je nutné doplnit tvar gerundia slovesa *saber*, který se používá k vyjádření souběžného děje nebo průvodní okolnosti: *Tím, že věděl (případně Věda, Protože věděl), že mozek je extrémně schopný rozeznávat obličeje...*

Úloha 54:

Ve větě je nutné doplnit sponové sloveso *ser* ve tvaru kondicionálu – *sería*, které slouží k identifikaci podmětu vyjádřeného podstatným jménem s určitým členem: *Churches se začal ptát, jaká by byla odpověď mozku na emotikony...*

Úloha 55:

Ve větě je nutné doplnit předložku *después de*, která slouží k vyjádření časové následnosti: *Tuto otázku si položil poté, co obdržel různé e-maily od svých studentů.*

Úloha 56:

Ve větě je kvůli dodržení pravidel časové souslednosti nutné použít tvar imperfekta pro třetí osobu jednotného čísla *terminaba*.

Úloha 57:

Ve větě je nutné doplnit předložku *a*, která je součástí ustálené předložkové vazby *se* slovesem *invitar*, která vyjadřuje přímý předmět v životném rodě, odpovídající v češtině akuzativu.

Úloha 58:

Ve větě je nutné doplnit správný prostředek textové návaznosti s významem časové souběžnosti. Tento význam nese spojka *mientras – zatímco*.

Úloha 59:

Dle kontextu je ve větě nutné doplnit sloveso *aparecían*, které se používá pro vyjádření významu *objevovat se*.

Úloha 60:

Ve větě je nutné doplnit správnou spojku do srovnávací konstrukce: *Zjistil, že když se emotikony objevovaly ve své typické kombinaci se závorkou vpravo, vytvářely v mozku stejnou odpověď jako lidské tváře.* Český výraz *stejný jako* se ve srovnávacích konstrukcích ve španělštině překládá pomocí přídavného jména *mismo* a spojky *que*.

Úloha 61:

Ve větě je nutné doplnit infinitiv slovesa *decir*, který je součástí ustáleného slovního spojení *es decir* – *to znamená*.

Úloha 62:

Ve větě je nutné doplnit tvar infinitivu s osobním zájmenem pro mužský rod jednotného čísla, kterým se odkazuje na předchozí informace: *Churches uzavírá tím, že emotikony jsou novým jazykem, a abychom mu porozuměli, vytvořili jsme si nový způsob/novou formu mozkové činnosti.*

Úloha 63:

Ve větě je nutné doplnit předložku *de*, která je součástí ustálené předložkové vazby se slovesem *tratarse de* – *jedná se o*: *Není to něco vrozeného, nýbrž se jedná o neuronální odpověď, která vzniká vlivem kultury.*

Úloha 64:

Ve větě je nutné doplnit tvar přídavného jména *posible* – *možné*: *(Churches) připomíná, že by toto nebylo nikdy možné před rokem 1982, kdy jiný expert, Scott Fahlman z Univerzity Carnegie Mellon, poprvé použil „smajlíka“.*